

ת"פ 25740/05/16 - מדינת ישראל נגד נתנאל רווח, דוד זאודו

בית משפט השלום בחיפה

19 יולי 2016

ת"פ 25740-05-16 מדינת ישראל נ'

רווח(עציר) ואח'

מ"ת 25719-05-16

בפני כב' סגנית הנשיא, השופטת אורית קנטור

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. נתנאל רווח (עציר)

2. דוד זאודו (עציר)

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם 1

האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של גידול, ייצור והכנת סמים מסוכנים וקשירת קשר לעשות פשע.

על פי עובדות כתב האישום הנאשם קשר קשר עם הנאשם האחר לביצוע פשע, בכך שסיכמו ביניהם לשכור דירה ולהקים בתוכה מעבדה לגידול סם מסוכן מסוג קנבוס בהיקפים ניכרים ובמטרה לייצר רווח.

בתאריך 11/8/15 חתם הנאשם 2 על חוזה שכירות עבור דירה הממוקמת ברח' בר רב האי דוד 52/23 בחיפה ובהמשך לכך רכשו הנאשמים זרעי סם מסוג קנבוס וכן כלים ומכשירים שונים לצרכי הקמת המעבדה לגידול הסם - פריטים המפורטים בסעיף 5 לכתב האישום.

עמוד 1

במהלך התקופה שבין שכירת הדירה בתאריך 11/8/15 ועד 2/5/16 גידלו הנאשמים סם מסוכן מסוג קנבוס באופן שהקימו באחד מחדרי הדירה עמדת גידול גדולה בה הוצגו המכשירים והכלים, תוך שהנאשמים יוצרים באמצעותם את התנאים הנדרשים לשם גידול הסם ובתחומה של עמדת הגידול צמחו בתוך אדניות שתילי הסם המסוכן אשר הופקו מזרעי הקנבוס.

הנאשם 1 היה מגיע ברכב לדירה לשם תחזוקת גידול הסם המסוכן.

בתאריך 2/5/16 בוצע חיפוש בדירה ובמסגרתו נתפסו 45 שתילי סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 7.05 ק"ג נטו.

2. בתאריך 27/6/16 הודו הנאשמים בעובדות כתב האישום והורשעו, כשהדין בעניינו של הנאשם 2 נדחה לצורך קבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו.

בית המשפט אף קבע כי הנאשם 1 הוא סוחר סמים בהתאם לעתירת המאשימה.

בתאריך 12/7/16 טענו הצדדים לעונש.

עמדת המאשימה:

3. ב"כ המאשימה הפנה לערכים החברתיים בהם פגע הנאשם - ההגנה על שלום הציבור במובן הרחב מפני היות נגע הסמים בגדר מחולל פשיעה על כל גווניה. לדבריו ברור כי אדם מגדל ומייצר סמים בכמות זו המיוחסת לנאשם בכתב האישום, מצביעה על כך כי הוא מגדל אותה לצורך מסחר והפצה.

4. ב"כ המאשימה הפנה למדיניות הענישה הנוהגת כאשר מערכת אכיפת החוק הכריזה מלחמת חומרה כנגד אלה הנוטלים חלק בנגע הפצת הסמים המסוכנים והפנה לרף הענישה הנוהג על דרך של הפניה לפסיקה רלוונטית.

5. אשר לנסיבות הקשורות בעבירה - הפנה ב"כ המאשימה לכמות הסם, לכמות השתילים, ולאמצעים בהם הסתייעו הנאשם והאחר - הציוד הרב בו ציידו את הדירה.

6. ב"כ המאשימה עתר לקבוע מתחם עונש הולם שבין 8 ל-24 חודשי מאסר וציין כי בעניינו של נאשם זה לא התקבל תסקיר, הסיכוי לשיקומו אינו קיים ועברו הפלילי מלמד כי מדובר במי שבחר בדרך העבריינות כדרך חיים.

ב"כ המאשימה עתר לפסול את רשיון הנהיגה של הנאשם והפנה לעניין זה לפסיקה לרבות סעיף 37א' לפקודת הסמים המסוכנים.

כן עתר ב"כ המאשימה להורות על חילוט רכבו של הנאשם אולם בהחלטתי בפרוטוקול ישיבת ה-12/7/16 דחיתי בקשה זו כשהנימוקים מדברים בעד עצמם.

7. לפיכך עתר ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח ברף הגבוה של המתחם, מאסר על תנאי מרתיע, קנס כספי, פסילה בפועל ופסילה על תנאי וחילוט הרכב.

הנאשם עצור מיום 2/5/16.

לחובת הנאשם הרשעות קודמות בעבירות של החזקת שטר כסף מזויף, עבירות רכוש ועבירות בנשק, כשהרשעתו האחרונה היא משנת 2010.

הנאשם ריצה מספר עונשי מאסר בעברו.

עמדת ההגנה:

8. עו"ד זמר ציין כי מדובר במעבדה חובבנית וקטנה אשר הכילה בסך הכל 45 שתילים גם אם משקלם נטו היה 7 ק"ג.

לעניין זה הפנה ב"כ הנאשם לפסק הדין בעניינו של אברהם הרוש רע"פ 4512/15 כשלעמדתו בשים לב לאופי העבירות, שיטת הביצוע והכמות, המתחם הנכון הוא בין 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר.

הסניגור ביקש להתחשב בעובדה כי הנאשם עצור תקופה לא קצרה, שתנאי מעצר שונים מתנאי מאסר וקשים מהם.

9. עו"ד זמר הפנה לשורת פסקי דין לרבות פסיקה של בית משפט זה, בה הוטלה ענישה התומכת במתחם לה טען.

עו"ד זמר ציין כי חרף עברו הפלילי, הנאשם לא הסתבך בעבירות סמים, מאז שחרורו ממאסרו האחרון התחתן על כן ביקש להתחשב.

10. עו"ד ברדוגו אף הוא הפנה לאסופת פסיקה ממנה עולה כי המתחם הראוי הוא בין 4 ל-10 חודשי מאסר כאשר מדובר בכמות שבין 100 ל-300 שתילים. המשקל הוא נתון שיש לקחתו פחות בחשבון מאשר את מספר כמות השתילים שנתפסה.

לדבריו על אף התכנון בין הנאשמים, הנאשמים לא פעלו בתחום יתר, לא קשרו קשר בסדר גודל של סכומים גדולים, אמצעים מתוחכמים, מדובר בדירה פשוטה, בהשקעת כספים מאוד נמוכה.

11. הנאשם גדל במציאות כלכלית קשה, גדל ללא אב, ישב בבתי סוהר, וכיום הוא מתמודד ועוזר לאימו הסובלת ממחלה קשה.

הנאשם מנסה להשתלב בשוק העבודה ללא הצלחה, כשהליך המעצר פגע קשות ביחסיו עם אשתו ובסיוע שהיה צריך לתת לאימו.

הנאשם נטל אחריות ושיתף פעולה באופן מלא מהרגע הראשון, חסך בזמן שיפוטי יקר ואין לו עבר בעבירות סמים.

12. הסיניגור טען כי ביחס לעבירות נשוא תיק זה, המתחם צריך לנוע בין 4 ל-8 חודשי מאסר וביקש לגזור עונש באמצע המתחם, כן ביקש להסתפק בעונש פסילה מותנה, ובשל המצב הכלכלי הקשה - לגזור קנס נמוך.

דין והכרעה:

13. תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין, תשל"ז - 1977), על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם (סעיף 40ג לחוק הנ"ל).

14. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם כפי שציין בצדק ב"כ המאשימה בסיכומיו - הגנה על שלום הציבור במובן הרחב - מפני היות נגע הסמים בגדר מחולל פשיעה על כל גווניה והסיכון לשלום הציבור, בטחונו ובריאותו במובן הפרטני.

15. אשר למידת הפגיעה - מדובר בגידול וייצור סמים בכמות ותוך שימוש באמצעים המצביעים על מטרות

סחר באותם סמים והפצתם.

16. אשר לנסיבות הקשורות בעבירה -

מדובר בחבירה של שניים - הנאשם בפנינו עם הנאשם 2, אשר ביצעו פעולות כחלק מהגשמת הקשר שקשרו, כשכתב האישום לעניין זה מדבר בעד עצמו - השניים סיכמו ביניהם לשכור דירה, להקים בתוכה מעבדה לגידול סם מסוג קנבוס, וזאת במטרה למכור אותו לאחר שהסם יופק.

הנאשמים שכרו דירה כשעל החוזה חתם הנאשם 2 וציידו אותה בכלים ומכשירים שונים לצורך גידול הסם כמפורט בעובדות 5 ו-6 לכתב האישום.

כמות הסם אשר נתפסה - 45 שתילי סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 7.05 ק"ג נטו.

נסיבות אלה מצביעות על תכנון מוקדם, שימוש באמצעים, שיטתיות, שכן פעלו לאורך חודשים ותוך חלוקת עבודה מסודרת ביניהם - כמפורט בכתב האישום.

17. לעניין מדיניות הענישה הפנו הצדדים לפסיקה, כל צד לפסיקה התומכת בטיעוניו.

18. אשר למדיניות הענישה - ברע"פ 4512/15 אברהם הרוש נ' מדינת ישראל הורשע הנאשם בעבירות של גידול, יצור והכנת סמים מסוכנים לאחר שהקים מעבדה לייצור סם מסוג מריחואנה במרתף בית פרטי אותו שכר.

באותה מעבדה נמצאו 378 שתילי צמח קנבוס במשקל כולל של 283.34 גר' נטו - כמות שתילים העולה פי 100 מהכמות שנתפסה בעניינו.

מפסק דינה של הערכאה הראשונה עלה כי מדובר בסם שנתפס בשלב מוקדם כשהשתילים עדיין מהווים נבטים וטרם הגיעו למשקלם המלא.

באותו עניין קבע בית המשפט השלום כי מתחם הענישה למעשיו של הנאשם נע בין של"צ ומאסר מותנה לבין 24 חודשי מאסר בפועל בהתחשב בנסיבות שהיו בפניו, הטיל על הנאשם 10 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו.

בית המשפט השלום קבע כי לא ניתן ללמוד ממשקל הסם על נסיבות האירוע ועל חומרתו, אלא שיש ללמוד על כך ממכלול הנסיבות האופפות אותו.

ערעור שהגיש הנאשם על חומרת עונשו לבית המשפט המחוזי, התקבל חלקית, והגם שבית המשפט המחוזי דחה את טענת הנאשם כי היה מקום לזקוף לזכותו את המשקל הנמוך של הסמים שנמצאו בבית, קבע כי אין לייחס למשקל הקנבוס משמעות מעבר למה שייחס לה בית משפט השלום לאור פוטנציאל הנזק שהיה אמור להגרם אילו נתפסה המעבדה זמן לא רב לאחר שנתפסה בפועל.

בית המשפט המחוזי מצא להקל במידת מה בעונשו של הנאשם נוכח נסיבותיו האישיות וההליך השיקומי בו היה מצוי.

בערעור שהוגש ע"י הנאשם לבית המשפט העליון קבע בית המשפט העליון כי הבקשה לא גילתה נופך עקרוני, עונשו של המערער לא סטה ממדיניות הענישה הראויה, ובפועל, אימץ בית המשפט העליון את מה שנקבע בגזר דינו של בית המשפט השלום.

מכאן, שעונשו של המערער נגזר בסופו של יום על בסיס כלל נסיבות המקרה - אופן הקמת המעבדה, אבזורה, שטחה מתוך שטח המרתף, היקף הייצור, כמות השתילים ומשקל הסם כשנסיבות אלה נשקלו לצורך קביעת עונשו של המערער.

הן בית המשפט העליון והן בית המשפט המחוזי לא קבעו כי מתחם העונש ההולם שנקבע בבית משפט השלום, קרי - בין של"צ ומאסר מותנה לבין 24 חודשי מאסר בפועל אינו המתחם הראוי ולמעשה אימצו אותו והטילו עונש המצוי בתוך המתחם כפי שעשה בית משפט השלום.

לפיכך אני מאמצת את המתחם הנ"ל וקובעת כי הוא משקף את מדיניות הענישה הנוהגת באשר זכה לאישורו של בית המשפט העליון.

19. כפי שקבעתי לא אחת בהתבסס על רע"פ 4512/15 משקל הסמים מהווה אך נסיבה אחת ממכלול הנסיבות שיש לקחת בחשבון בנוסף לכמות השתילים, הציוד שנתפס במעבדה, התחכום שבהפעלת אותה מעבדה ועוד שכן כאמור לא ניתן ללמוד רק ממשקל הסם על נסיבות האירוע ועל חומרתו ויש ללמוד על כך ממכלול הנסיבות האופפות אותו.

בעניינינו מדובר אמנם בכמות סם במשקל של 7.05 ק"ג נטו, אך בדירה נתפסו 45 שתילים, כשבמקרים חמורים יותר נתפסו כמויות של עשרות רבות ואף מאות שתילים כמפורט בפסיקה אליה הפנו אותי הסניגורים.

20. בהתחשב איפוא בעיקרון ההלימה, בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה באותם ערכים, בנסיבות הקשורות בעבירה ובמדיניות הענישה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירה

שביצע הנאשם נע בין מאסר בן 3 חודשים לבין מאסר בן 12 חודשים - כטענת ההגנה על בסיס פסקי הדין אותם הגישה ביחס לנסיבות דומות.

21. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה -

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בעבירות שיוחסו לו, ובכך ניתן לראות נטילת אחריות והבעת חרטה.

בהודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה התייתר הצורך בקיום משפט הוכחות בו היו אמורים להעיד 32 עדים מטעם התביעה - בכך נחסך זמן שיפוטי, ונחסך זמנם של הצדדים ושל העדים.

על פי עובדות כתב האישום הנאשם טרם הספיק להפיק רווח מהסם שגידל, אך זו היתה כוונתו.

לחובת הנאשם הרשעות קודמות רבות בעבירות רכוש ונשק והוא אף ריצה בגין עונשי מאסר - האחרון שבהם בן 3 שנים כשממאסרו האחרון שוחרר בתאריך 29/1/13.

הנאשם לא השכיל לנצל את הזמן שחלף מאז ששוחרר ממאסרו על מנת לשקם את חייו ולמצוא עבודה חוקית המכבדת את בעליה.

הנאשם עצור מאחורי סורג ובריח מיום 2/5/16 כאשר אין צורך להכביר מילים על כך שתנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

הוצגו נסיבות אישיות המצדיקות התחשבות - מחלת אימו של הנאשם (הגם שלא הוצגו מסמכים) והיותו נשוי "טרי".

22. בהתאם להוראת סעיף 40ד' לחוק העונשין רשאי בית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם אם מצא בית המשפט כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש כי ישתקם.

בענייננו לא הובאה כל ראיה כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש כי ישתקם - נהפוך הוא: כפי שהראיתי לעיל, הנאשם ששוחרר ממאסר בשנת 2013 לא שיקם את חייו, לא מצא מקום עבודה מסודר, אלא בחר בדרך עבריינית של גידול סם לצרכי מכירתו כדרך להתפרנס.

23. בהתחשב בכל אלה אני גוזרת על הנאשם את העונשים דלקמן:

אני דנה את הנאשם למאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים שיחושבו מיום מעצרו 2/5/16.

אני דנה את הנאשם למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא כי לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים.

אני דנה את הנאשם למאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא כי לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים.

אני פוסלת את הנאשם מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים.

אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך של 2,500 ₪ או 25 ימי מאסר.

הסכום ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל בתום 30 יום מיום שחרורו.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום

ניתנה והודעה היום י"ג תמוז תשע"ו, 19/07/2016 במעמד הנוכחים.

אורית קנטור , סגנית נשיא